

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Séllei Imre ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Fancsali Ágnes ügyvéd által képviselt alperes ellen rendes felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Szolnoki Munkaügyi Bíróságnál 1.M.684/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.082/2006/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.082/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek
- tizenöt nap alatt - 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 64.100 /hatvannégyezer-egyszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkáltatói rendes felmondás jogellenességének megállapítását és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte, eredeti munkakörbe történő visszahelyezésének mellőzésével.

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 1.M.684/2005/14. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, és az az ítélet jogerőre emelkedésével szűnik meg. Kötelezte az alperest elmaradt munkabér és három havi átlagkeresetnek megfelelő összeg megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes targoncavezető-árukiadó munkakörben állt az alperes alkalmazásában, munkavégzésének helye T.-n volt. Ebben a raktárban három műszakban folyt a munka, összesen 12 munkavállaló alkalmazása mellett. 2005. szeptemberében mosószer tűnt el, amelynek okát az alperes felderíteni nem tudta, de három személy gyanúba keveredett, köztük a felperes is. Ezen munkavállalók az elkövetkezendő időszakban mozgó bérben nem, illetve csökkentett mértékben részesültek, majd felperes munkatársainak munkaviszonya saját kezdeményezésükre közös megegyezéssel megszüntetésre került. Az alperes 2005. november 2-án a t.-i munkahelyre F. Zs. és J. J. munkavállalókat alkalmazta targoncavezetői-árukiadói munkakörbe, 2006. január 30-áig tartó próbaidő kikötésével.

A munkáltató a felperes munkaviszonyát 2005. november 24-én kelt rendes felmondásával 2005. december 30-ával szüntette meg azon indokolással, hogy a társaság piaci lehetőségei, anyagi erőforrásai, a tevékenységi körök szűkítése a belső szervezeti struktúra hatékonyabb kialakítását tették szükségessé, és ez indokolta a felperesi munkakör felszámolását.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a t.-i raktár kapacitása folyamatosan kihasznált volt, azon nem változtat az a körülmény, hogy az alperes a C. termékeket 2005. november 11-e és 2006. március 15-e közötti időszakban Sz.-en tárolta. A raktár szervezeti struktúrájában lényeges változtatás nem történt, a munkát azonos létszámmal végzik mint a felperes munkaviszonyának megszüntetése előtt, azzal, hogy műszakvezetői feladatokat lát el N. B.-né is, aki az alperes alvállalkozójának munkavállalója. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felmondás indokolása túl általános, a felperes munkaviszonya megszüntetésének indoka nem a felmondásban közölt okokra, hanem a felperes nem bizonyított, mosószer hiánnyal kapcsolatos érintettségére vezethető vissza.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Jász-Nagykún-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.082/2006/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy az alperest további elmaradt munkabér, perköltség és illeték fizetésre kötelezte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem igazolta, hogy bármilyen „struktúraváltás” történt volna a munkáltatói szervezetben, és olyan okot sem bizonyított, ami ezt feltétlenül szükségessé tette. A kérdéses időszakban két új dolgozót vett fel a munkáltató, akiknek a próbaideje felperes munkaviszonyának megszüntetésekor még nem járt le. Osztotta az elsőfokú bíróság ítéletének azon megállapításait, hogy a felperes munkaviszonya megszüntetését az alperes raktárából történő mosószer eltűnés motiválta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, a kereset elutasítására, és a felperes perköltség fizetésre kötelezésére irányult. Érvelése szerint az alperes tényyszerűen bizonyította, hogy a t.-i raktárban a targoncavezető-árukiadó munkakörben foglalkoztatottak létszámát egy fővel csökkentette, ezen munkakörbe új munkavállaló felvételére a későbbiek során sem került sor. A munkáltató mérlegelési körébe tartozik, hogy azonos munkaköri feladatot ellátó személyek közül kinek a munkaviszonyát szünteti meg, ha az adott munkakört kevesebb munkavállalóval kívánja betölteni.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, és az alperes perköltség fizetésre kötelezését kérte. Álláspontja szerint az alperes az eljárás során nem bizonyította a struktúraváltást, és azt a felülvizsgálati eljárásban már nem is teheti meg.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok helytállónan állapították meg, hogy a munkáltató intézkedésében megjelölt indok általános megfogalmazást tartalmaz, azonban az MK 95. számú állásfoglalására figyelemmel ez önmagában a felmondást nem teszi jogellenessé. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az indok részletes leírása nem feltétlenül szükséges, elégséges lehet annak összefoglaló megjelölése is (BH 2003/5/211.).

Nem vitatott azon alperesi álláspont, miszerint minden munkáltató a leghatékonyabb belső szervezeti felépítés létrehozására törekszik, és ennek megfelelően alakítja ki a munkavállalói létszámot. Az sem kétséges, hogy a munkáltató mérlegelési körébe tartozik annak eldöntése, hogy azonos munkaköri feladatot ellátó személyek közül kinek a munkaviszonyát szünteti meg.

Jelen jogvita eldöntése során azonban az alperes nem bizonyította [Mt. 89. § (2) bekezdés], hogy a tevékenységi körök szűkültek volna, és ennek következtében a belső szervezeti struktúra olyan módon változott volna, amely a t.-i raktár működésére is kihatással volt.

Helytállónan állapították meg az eljáró bíróságok azt is, hogy a perbeli időszakban a távozó két munkatárs munkakörét betöltötték, és az újonnan felvett munkavállalók próbaideje a felperes munkaviszonyának megszüntetésekor még nem járt le. Arra megalapozottan utalt az alperes, hogy amennyiben a munkáltató úgy ítélte meg, hogy a felvett munkavállalók várható

munkateljesítménye, munkához való viszonya jobb lesz a határozatlan idejű munkaviszonyban munkát végző felperesnél, úgy nem kötelezhető arra, hogy a próbaidős dolgozók munkaviszonyát szüntesse meg. A felperes részére kiadott rendes felmondásnak azonban nem ez volt az indoka, a bizonyítási eljárás során pedig a felmondási okok megváltoztatására az alperesnek már nem volt lehetősége.

A bizonyítási eljárás lefolytatását követően az eljáró bíróságok alappal következtettek arra, miszerint a felperes munkaviszonyának megszüntetését az is motiválta, hogy mosószer hiánnyal hozták összefüggésbe személyét.

A kifejtettek alapján a munkáltató nem tudta bizonyítani a felmondásban írt indokok valóságát és okszerűségét [Mt. 89. § (2) bekezdés], így intézkedésének jogellenességére az eljáró bíróságok helytállónan következtettek.

Mindebből következően a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.082/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján viseli.

Budapest, 2008. január 16.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Zanathy János s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő